

Annie M.G. Schmidt

Doosje

Ik ben zo bang dat je strakjes verdwijnt,
vervaagt in mist en dan nooit meer verschijnt,
oplost in zonlicht of smelt in de regen,
ja, dat komt voor en wat doe je ertegen?
Wegvliegt door 't raam als een heel domme vlinder,
hoge beloning voor Eerlijke Vinder.

Ik zou je het liefste in een doosje willen doen
en je bewaren, heel goed bewaren.
Dan zou ik je verzekeren voor anderhalf miljoen
en telkens zou ik eventjes het doosje opendoen
en dan strijk ik je zo zachtjes langs je haren.
Dan lig je in de watten en niemand kan erbij,
geen dief die je kan stelen, je bent helemaal van mij.
Ik zou je het liefste in een doosje willen doen
en dan telkens even kijken,
heel voorzichtig even kijken,
en dan telkens even kijken
en een zoen.

Je mag er eventjes uit, elke dag.
Zeker dat mag. Ja, een uurtje, dat mag.
Laten we zeggen: naar 't Vondelpark, even,
alleen om de eendjes wat eten te geven.
Maar 'k hou je vast, ook tegen je zin
en na een uur ga je 't doosje weer in.